

נוה אביבים

אין בתלי-אביב דירה כמו שלנו
לחוזק יציבות ורווחה.
לפני שאתה מחליט על קניית דירה, בדוק
וראה מה אנחנו מציעים לך עבור כסףך.

חברת בנין בע"מ, רח' דיזנגוף 16,
נוה: תל-אביב, טל. 223082, 224549

בי"ס תיכון ערב חדש, חיפה
בפקוח משרד החינוך והתרבות
רח' שבתאי לוי 26, טל. 521113
הרשמת תלמידים חדשים
לכתות: ט', י', י"א י"ב
לשנת הלימודים תשכ"ו
בכל יום בין השעות 17-19.

תלמידינו נהנים משכר לימוד מודרך, נבחנים בחינות בגרות ביחד עם
תלמידי בתי-הספר התיכוניים של בוקר. ובוגרינו מתקבלים למסודות
ההשכלה הגבוהים (אוניברסיטה, טכניון, סמינר למורים).

לפני
אחסנת
בגדי החורף

נבסי
אותם
בטקסטיל סאפו
אקדת חכביסה
אכביסה הצ'ינה,
השומרת על הג'יזים.

תדרין

העולם הזה ממליץ מה לראות, לפי סדר
העדפויות הבא: *** — חובה לראות;
** — רצוי לראות; * אפשר לראות;
● אסור לראות.

מחזות

*** **הכרמל** (תיאטרון זווית)
ביצוע שובה-לב של מחזה פולני אחוגארי,
בכיומו של קונראד סוינסקי. פרקים וחלור
מות בחייו של גיבור אנטיגיבורי. מיכאל
כפיר.

*** **מי מפחד מוירג'יניה
וולף?** (הבימה) הישג בלתי רגיל לתיאטר
רון ישראלי. מרים זוהר נפלאה בתפקיד
הראשי, במחזה מודרני, משעשע ומדהים
כאחה, בו משחקות ארבע נפשות ברצח
פסיכולוגי ובהתאבדות רוהנית.

*** **לאחר הנפילה** (התיאטרון
הקאמרי) חשבון-הגנש של אינסלקטואל הני-
צב בפני כישלון אהבותיו ויחסי-התקשורת
האנושיים שלו. וידוי כמעט-אישי של ארתור
מילר, בו תופסת חלק מכריע מי שהיתה
אשתו. גדעון שמר, גילה אלמגור.

סרטים

*** **איך להצליח בני ההתאמן**
(תל-אביב, תל-אביב) ג'אן פיר קאסל משיג
נשים, איכל, מכוניות מפוארות, וחברים
עשירים, בעזרת העצלות שלו. הוא עושה
את זה בצורה משעשעת, בסרט עליו של
פיליפ דה-ברוקה.

* **פסק רין** (גורדון, תל-אביב) ילד
יפהפה, עם עיניים גדולות ושיער בהיר,
משוטט ברחובות, משום שאמו שיכורה
ואביו החורג מכה אותו. הוא מוצא הורים
חדשים בבית אמיד בתנאים טובים. האם יבש
להחזיר אותו לאמו או להשאיר אותו אצל
הוריו המאמצים? אין תשובה. לא בסרט
בכל אופן.

*** **זורבה היווני** (הוד, תל-אביב;
עצמון, חיפה) הרי כרתים, הים של יוון, הרי
כפרים הפרימיטיביים של כרתים ופילוסו-
פיית-החיים ההדוניסטית של זורבה היתני
עברו מספר מצויין לסרט טוב, המבויים
בצורה קצת ארוכה, קצת מלאכותית מדי
וקצת יומרנית מדי. מישחקו של אנטוני
קחיץ טוב. מישחקו של ידו הסופר רע.
כל השאר בסדר.

*** **בקט** (אלנבי, תל-אביב; אורלי,
חיפה) סרט רדוד במקצת, אך מדהים בעוצ-
מתו, הנובעת בעיקר מדמותו של המלך
הנרי השני, והאהבה המזוהה שהוא רוחש
לידו בקט. דמותו של בקט (ריצ'ארד
בורטון) עשויה ברישול. הנאמנות שלו ל-
מלך בהתחלה, לכנסייה ולעם הסכסוני אחר-
כך, אינה משכנעת. מישחק גאוני של פיטר
אוטול בתפקיד המלך.

* **הגברת עם הקמליות** (עדן,
ירושלים). **המלכה כריסטינה** (מקסיס,
תל-אביב). **מריה וואלבסקה** (אמפיני-
אסרן, חיפה) גרסה גרבו.

* **השוטר מכן טרופז** (ארמון-דוד,
תל-אביב) קומדיה צרפתית, שבקטעים הטר-
בים שלה יש ים נהדר, שמש, סן טרופז
היפהפה, ופארודיות על אנשי משטרה,
מדים, פאתוס קרבי, והחברה הגבוהה. בקט
עיס הרעים שבה, יש חוכמות נבובות
ומישחק מוגזם של לואי דה פונס.

* **טופקאפי** (פריז, תל-אביב; ארנון
ירושלים) קבוצה של אנשים שוכבים ונחמדים
עורכים שוד שובב ונחמד. גם הסרט וגם
השוד מבוצעים טוב. מלינה מרקורי נהדרת.

* **כמעין המתגבר** (פאר, חיפה)
הסרט שהשפיע על דור שלם, והמטיף —
כמעט בלי משים — לאידאולוגיה כמעט-
פאשיסטית: זכותו של הפרט הגאוני להעי-
מיד את עצמו מעל לחברה. גארי קופר
ז"ל, כאדם עליון, לוחם בעתונות הצהובה,
המסמלת את תקופת ההמונים.

* **אמריקה אמריקה** (אורני,
ירושלים) האלבי של איליה קאזאן לתקופה
המקי-קאריטית שלו. נסיון להראות לעולם
מהי אמריקה בשביל נער רגיש ושפתי
שגדל ביוון. תיאור איטי מדי, ארוך מדי,
מלא פולקלור, של כל מה שאותו נער
מסוגל לעשות, כדי להגיע לארץ האפשרו-
יות הבלתי-מוגבלות.

ספרים

תרגום

מוות ברכבת

המסע הגדול (חורחה סמפרון). תרגום
מזרפתית: רן עדי. הוצאת ספריית הפוע-
לים. הוא ספר מוזעזע וכן, בחלקו הרא-
שון. מגיע לדרגה של שירה גדולה בחלקים
הטובים שבו, והופך קצת מכני ומוגזם
בחלקו השני.

נרשאים פשוטים בשפה פשוטה.
בדרך של זרם ההודעה מספר הסופר
שורה של זכרונות מלחמה, שהנושא המר-
כזי בהם הוא המסע לבוכנוואלד. במסע
זה נקשרת ידיו מזור, עדינה, בין
המספר לחברו. ידיו של שני אנשים
דחוסים ודחוקים, צמודים אחד לשני, בתוך
קרונ בהמות עמוס בני-אדם, הנוסעים למ-
חנה הרכיבו.

הזכרונות על אותו מסע מבלבלים. הם
מעורבים בזכרונות אחרים, על פעולות
המאקי, על מחנה הרכיבו, על התקופה
שלאחר המלחמה ועל המאסר. אבל הם
חוזרים שוב ושוב אל הלילה האחרון של
אותו מסע, שבו מת
אותו ידי, הנער מ'
סמיר.

סמפרון

הידודות בין שני
האנשים מתוארת ב'
דקות מיוחדות, בש'
פה פשוטה ונקייה.
„בהמולת הכניסה
לקרון, בקומפיון,
תוך הצעקות והצ'
ליפות הוא נקלע ל'
צידי, מספר המח'
בר, ככש לנו דרך
לאחד הפתחים ש'
היה גודר בחוט תיל
דוקני: לנשום, זה
העיקר. אתה מבין, שיהיה במה לנשום.”

השניים מדברים על נושאים פשוטים
בשפה פשוטה. הם מתחכמים האחד עם
השני, שואלים מה השעה, מתי נגיע, מה
אמרת, השיחות הפשוטות והפרוזאיות, עם
הזכרונות הפרוזאיים שלפניהם ואחריהם,
מקבלים אופי מיוחד, בגלל הכאב העדין
המונח עליהם בידי המספר, בגלל מותו
של אותו נער.

הדבר נעשה על ידי חזרות עקשניות,
עצבניות, ספונטניות, הבאות כאילו מתוך
הכרה, בכוח, בחוסר רצון. אפשר לראות
את זה, למשל, בקטע של זכרונות מת'
קופת המאקי: „דחפנו את האופנוע לדרך
... ממרומי התצפית שלהם יוכלו הסיס
לירות בנו כמו ביריד. אבל גיליין רצה
מאוד באופנוע זה. רצה בו באמת... אתה
חשמה לשמוע שהאופנוע לא הלך לאי-
בוד... אבל לא אספר לך על מותו של
גיליין, וכי מה תועלת בכך, שאספר לך
על מותו של גיליין? מכל מקום עדיין
איני יודע שגיליין מת. גיליין עדיין לא
מת... הם יורדים בלי כל הבחנה, בכיוון
הרעש של אופנוע הרפאים, על הדרכים
המוזנחות של הסתיו. אני לא אספר לך
על מותו של גיליין, יהיה צורך לספר
יותר מדי סיפורים על מתיים. אתה עצמך,
אתה תמות. לפני תום המסע הזה.”

הכיוון של הזמן. הכנסת העתיד הר-
חוק לתוך העבר הרחוק, הם שמעשירים
את הסיפור ונותנים לו שפע כשמעויות.
בין כל קטעי הזכרונות יש כמה שהם
מן הטובים שנכתבו על המלחמה האחרונה
ועל אחר המלחמה. באחד הקטעים הוא
זוכר איך נכנס, לאחר השיחרור, לדירה
שצפתה על מחנה בוכנוואלד. האשה הגרה
שם מראה לו את הריהוט, את הסלון,
מסבירה לו כמה שהחדר נעים, וכשהוא
מתבונן על המחנה מאחד החלונות של
החדר ושואל אותה: „בערבים, כאשר הל-
הבות היו מתנשאות מארובת הקרמטוריון
ראיתם את הבות הקרמטוריון? היא עונה
לו: „שני בני נפלו במלחמה.”

חורחה סמפרון נלחם במלחמת האזרחים
בספרד. לאחר ניצחון הפרנקיסטים עזב את
ארצו ועבר לצרפת. הוא סיים שם את
לימודי הפילוסופיה בסורבון. בזמן המלחמה
הצטרף לשורות המאקי, ונלחם לשיחרור
צרפת. בשנת 1943 הוא אסר על-ידי
הגרמנים ונשלח למחנה בוכנוואלד.
התיאוריות שלו על חופש הבחירה, על
הנאציזם והמלחמה, אינן מקוריות במיוחד,
אבל הן מובאות בצורה מקורית, בספר
מצויין שזכה בצדק בפרס פורמנטור הבינל-
אומי.